

Nu har ministeren jo svaret på mit tidligere spørgsmål, men jeg vil godt lige have ministerens korte kommentar til den overskrift og til den artikel, der har været i dag, hvis ministeren har set den.

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Et langt liv i politik har lært mig, at man for det første ikke skal agere på baggrund af overskrifter, og at man også hellere skal tage sit udgangspunkt i konkrete drøftelser end det, der indimellem afspejler sig i pressen, så jeg vil godt fastholde mit svar fra før.

Hvis det er sådan, at der kommer til at ske ændringer i sygehusplanen, er der en lang, lang række mekanismer, der skal sættes i gang i forbindelse med høringer og forskellige andre forhold, som skal passes ind i forbindelse med en ændret sygehusplanlægning, og det er faktisk en ret stor affære.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 53: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Overflytning af dimittender, administrationsbidrag, tilsyn m.v.). Af arbejdsministeren (Jytte Andersen). (Fremsat 30/10 97).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Socialdemokratiet kan støtte forslaget om, at dimittender, som ønsker at lade sig overflytte til en anden a-kasse, eller som ønsker at forblive i deres nuværende a-kasse, får valget mellem dimittendstatusen eller bevarelsen af hidtidige rettigheder, hvad angår den hidtidige dagpengeperiode og den individuelle dagpengesats.

Vi er også godt tilfreds med, at vi nu får rettet op på skævheden omkring optjening af feriedagpenge. Der har f.eks. været personer, som har deltaget i uddannelse som led i jobrotationer. Med lovforslaget sikrer vi således retten til optjening af feriedagpenge i perioder,

hvor et medlem har fået udbetalt ydelser, der kan sidestilles med andre tilsvarende ydelser.

Socialdemokratiet kan også støtte regeringens forslag om at tildele Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen bedre værktøjer til at bekæmpe snyd og svindel med dagpenge i forbindelse med sort arbejde eller ophold i udlandet.

Vi har noteret os ministerens ønsker om en præcisering af direktoratets kompetence i tilsynssager i forhold til a-kassernes afgørelse over for det enkelte medlem.

Der er dog også et element i lovforslaget, som vi ser skeptisk på. Det drejer sig om forslaget om, at a-kasserne får pligt til særskilt at angive administrationsbidraget på kontingentopkrævningen.

Vi kender jo fra de tidligere debatter den positive udlægning omkring øget åbenhed over for medlemmer, et synspunkt, der er reelt nok, men spørgsmålet er imidlertid, om angivelsen af administrationsbidraget er et reelt sammenligningsgrundlag. Sagen er jo den, at administrationsbidraget ikke, som påstået af oppositionen, er en troværdig målestok for a-kassernes effektivitet, bl.a. fordi nogle medlemsgrupper nu engang har større behov for mere service og vejledning end andre grupper, og heraf følger nu engang øgede administrationsudgifter for nogle a-kasser.

Socialdemokratiet mener derfor, at kravet om angivelsen af administrationsudgifter skaber grundlag for sammenligninger på fejlagtigt grundlag, og vi mener ikke, det kunne holde, hvis det var sådan, at det skulle være lagt ind under markedsføringsloven.

Endvidere synes vi, det er lidt paradoksalt, at vi gang på gang hører den borgerlige opposition hyle op om behovet for lettelse af administrative byrder og samtidig stiller krav om mere og mere administration. Jeg har svært ved at se disse sammenhænge; vi kender det jo også fra ATP-loven. Også fordi jeg mener, at administrationsbidraget ikke siger noget i sig selv og dermed er en unødvendig administrativ byrde. Det siger jo alene noget om udgifterne og ikke noget om indholdet.

Hvis forbrugeroplysning skal give mening, skal den udspecificeres i et omfang og i en detaljeringsgrad, der medfører endnu større administrationsudgifter, og det er nok ikke den vej, vi skal.

Indskydes skal da også, at der har været megen skepsis omkring det her. Der har endda

været talt om: Er der nu, ved det, der er sket her, ved det, at nogle partier er gået sammen uden om regeringen og prøver at sige, at det her forslag er et meget væsentligt forslag, fordi man altid kan se, hvad udgifterne bliver brugt til, tale om, at der foregår en hetz imod a-kas-serne?

Det, man kunne skydes i skoene, er, at når vi ikke har set andre forslag på andre områder, så er det inkonsekvent, for så var det vel på sin plads at sige, at hvis man skal leve op til det her med, at man skal kunne se, hvordan statens penge bliver brugt, og hvordan de bliver administreret, så har vi jo lignende forhold, når det drejer sig om landbruget; vi har lignende forhold, når det drejer sig om industrien, og vi har lignende forhold, når det drejer sig om idrætsorganisationer. Og det var derfor, jeg sagde, at vi ikke har set noget på disse andre områder.

Men summa summarum skal jeg oplyse, at Socialdemokratiet støtter det samlede lovforslag, som vi ser som en lang række forbedringer af den hidtidige lovgivning, og jeg skal også anbefale det på SF's og Det Radikale Venstres vegne.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg havde jo egentlig ikke tænkt mig at starte dér, men nu alligevel: Når hr. Ole Vagn Christensen har den opfattelse, at hr. Ole Vagn Christensen ikke kan få stor glæde af at få udskilt, hvad administrationsbidraget er for det a-kassekontingent, som hr. Ole Vagn Christensen indbetaler, så skal andre heller ikke vide det.

Det er en underlig form for bedrevenhed, som vi tit oplever fra Socialdemokratiets side. Det var det samme, da Folketinget for år tilbage diskuterede, om medlemmerne skulle have et krav på at se, hvilken del af deres fagforeningskontingent der gik til partistøtte. Det var heller ikke noget, medlemmerne skulle have indsigt i. Jeg forstår slet ikke den form for formynderisk holdning.

Venstre kan derfor varmt støtte det af i alt seks elementer, der går ud på, at a-kasserne får en pligt til særskilt at angive deres administrationsbidrag på kontingentoprævningen; det er faktisk stort set det bedste, man kan sige om dette forslag.

Jeg vil også gerne sige, at vi i Venstre ikke er helt sikre på, om forslaget i den formulering, som det har her, lever op til det beslutningsforslag, som et flertal har vedtaget i Folketinget.

Det beslutningsforslag går jo helt præcist på, at det i forbindelse med kontingentoprævning skal fremgå, hvor stort et administrationsbidrag den enkelte betaler. Læser man derimod i bemærkningerne, så vil man se:

»I de tilfælde, hvor medlemmet ikke modtager en egentlig opkrævning, f.eks. hvor medlemsbidraget bliver trukket i lønnen eller modregnet i dagpenge eller andre ydelser fra kassen, vil det ved regler, der fastsættes af direktøren for arbejdsløshedsforsikringen, blive bestemt, at kassen på anden måde skal orientere medlemmet om administrationsbidragets størrelse. Dette kan f.eks. enten ske ved en årlig orientering eller på modregningserklæringen.«

Jeg vil gerne sige, at den sætning, der går på, at det f.eks. kan ske ved en årlig orientering, efter vores bedste overbevisning ikke lever op til det, der var indholdet i det beslutningsforslag, der efter mange omsvøb og lang snak pålagde regeringen at komme med et forslag, der sikrer folk, der betaler a-kassekontingent, indseende med, hvad deres penge bruges til.

Vi lever i en tid, hvor vi diskuterer den politiske forbruger i mange andre sammenhænge – det gør Socialdemokratiet også – og så er det kun ret og rimeligt, at folk har indseende med, hvor stor en del af deres a-kassekontingent, der går til administrere, specielt når vi ved, at der er enormt store forskelle på, hvor meget man bruger til administration, og specielt når man også kan se, hvis man sammenligner danske a-kasser med udenlandske a-kasser, f.eks. norske, at vi har nogle administrationsomkostninger, der er unødigt høje.

Så indeholder forslaget i øvrigt fem andre elementer. Jeg skal ikke sige noget om dem alle, det kan jeg heller ikke nå, men jeg vil gerne fremhæve to af dem. Det ene er det element, der går på, at optjening af feriedagpenge kan ske på grundlag af andre ydelser. Jeg vil gerne om det sige, at det er vi i Venstre noget betænkelige ved. Vi kan ikke præcis gennemskue, hvilken personkreds der er på tale, og vi kan heller ikke gennemskue de omkostninger, som er afledt af forslaget her, og derfor vil jeg ikke her i dag give noget tilsagn om, at vi kan støtte dette element.

Så er der endelig det element, der går ud på, at Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen skal have kompetence til at foretage uanmeldte eftersyn i virksomhederne. Det sker jo ud fra et helligt formål, nemlig formålet om at komme plat og svindel med dagpenge til livs, og det er

naturligvis et formål, som har Venstres fulde opbakning.

Jeg vil imidlertid gerne helt principielt sige, at vi i Venstre er ret bekymrede ved den adgang, som offentlige myndigheder har til uden retskendelse at trænge ind på privat grund. Det er jo det, der er baggrunden for, at vi i Venstre har stillet et beslutningsforslag, som endnu ikke har været til første behandling – nr. B 32 om en retssikkerhedsreform – hvor vi ikke argumenterer imod, at man skal have adgang til uden retskendelse at trænge ind på privat grund, for der er en masse sammenhænge, hvor det er fornuftigt nok, og et af dem har vi jo til diskussion her i dag, men hvor vi er meget opmærksomme på, at vi trods alt må sikre folk en retssikkerhed, som matcher den, man ville have, hvis det her forhold var reguleret efter retsplejeloven.

Derfor vil jeg gerne sige, at vi ser positivt på at give Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen instrumenter, der kan komme plathed og svindel til livs, men vi er altså noget optaget af under det senere udvalgsarbejde at få en diskussion af, hvordan det her hænger sammen med den diskussion omkring grundlovens § 72, som Folketinget om kort tid kommer til at føre på baggrund af det beslutningsforslag, Venstre har fremsat.

Så alt i alt og summa summarum må jeg sige, at vi er positive over for forslaget. Jeg kan give tilsagn om en positiv udvalgsbehandling, men der er et par elementer, som vi vil se nøjere efter i sømmene, før vi kan give vores endelige tilsagn.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

De sidste bemærkninger var nogle gode bemærkninger: at man fra Venstres side ikke vil forhindre, at man kommer plat og svindel til livs, og at man også vil sørge for, at der ligger de nødvendige oplysninger. Det er god politisk forbrugeroplysning.

Når det drejer sig om den første del af hr. Løkke Rasmussens tale, var det spørgsmålet om det dér administrationsbidrag og om bedre vidende, men der er jo ikke noget, der skal holdes hemmeligt. Vi går også i Socialdemokratiet fuldstændig ind for åbenhed, men dét, vi prøver at sige, er, at man prøver at narre nogle mennesker ved at sige, at de ved at læse nogle tal kan se, hvad det er for en service, de får. Det

kalder jeg vildledende politisk forbrugeroplysning.

Så må jeg også sige, at det blev fremført som argumentation, at man havde et ønske om, at når der var statslige penge inde i billedet, skulle folk se, hvordan pengene bliver administreret. Der må jeg klart sige, at den holdning kunne man også have over for landbruget, den kunne man have over for industrien, og den kunne man have over for idrætsorganisationerne, som også administrerer statslige midler.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne spørge til, hvordan hr. Lars Løkke Rasmussen ser på hr. Ole Vagn Christensens tidligere spørgsmål i hans eget indlæg, hvor han siger, at det her bliver frygtelig administrativt, frygtelig besværligt? Specielt i betragtning af, at vi så sent som i går stod her på den samme stol og talte om de elektroniske skattekort. Alle var enige om, at det var en brandgod idé, fordi det er hurtigt, det er effektivt, og det koster ikke noget. Vi taler alle sammen om, at alting skal indføres på edb. Så er det, jeg vil spørge hr. Lars Løkke Rasmussen: Hvor meget tror Venstre egentlig, det her vil koste i administrative byrder og bureaukrati? Eller er der tale om, at det er noget så enkelt, så man bare trykker på en knap, og så er det overstået?

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Det, der får mig på talerstolen, er hr. Løkke Rasmussens udtalelser om, at administrationsbidragene til a-kasserne er for høje og unødigt høje. Er hr. Løkke Rasmussen i besiddelse af dokumentation herfor?

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg vil starte med at takke fru Annette Just for et udmærket spørgsmål, som giver mig anledning til at sige, at vi i Venstre naturligvis er imod administrativt bøvl og unødigt administrativt bureaukrati; men det er jo ikke det, der er tale om her. Der er tale om, at administrationsbidraget er en ret enkel størrelse, det er let at finde frem til, når man fratækker forsikringsbidraget, og derfor handler det i virkeligheden blot om, at man fra Socialdemokratiets side ikke ønsker at give a-kassemedlemmerne en umiddelbar indsigt i, hvor meget af deres a-kassekontingent der går til at forsikre sig mod

arbejdsløshed, og hvor meget der går til at holde selve a-kassen i sving.

Når hr. Ole Vagn Christensen står her og siger, at man går ind for åbenhed, er det jo et hyklerisk udsagn, når man i en eftersætning siger, at denne åbenhed ikke skal gælde her. Jeg medgiver gerne, at administrationsbidraget kun er en af flere indikatorer for, om en a-kasse er effektivt drevet, og jeg medgiver gerne, at der er forskel på, om man er en a-kasse med en høj ledighed eller en a-kasse med lav ledighed. Men i modsætning til hr. Ole Vagn Christensen har jeg altså fuld tillid til, at folk, der betaler et a-kassebidrag, også godt kan forstå disse sammenhænge, og hvorfor skulle man så forholde dem oplysningerne? Hvad er det, der gør, at det kun er folk, der er så heldige at have en indsigt i verden på niveau med det, hr. Ole Vagn Christensen har, der skal have den indsigt? Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Det hele handler om, at Socialdemokratiet er utrygge ved at give hr. og fru Jensen indsigt i, hvad deres kontingent går til, af frygt for, at nogle lønmodtagere kunne finde på at søge over i andre a-kasser, når de indser, at de kan få den samme vare til en anden pris et andet sted. Det tror jeg er den korte bemærkning, jeg skal give her.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jamen så fik vi jo sandheden frem. Det, der blev sagt i hr. Løkke Rasmussens sidste bemærkning, var, at når folk opdager, de kan få varen til en anden pris, kommer vi i den situation, at så er der nok nogle, der vil flytte.

Nu har jeg helt klart den opfattelse – og det var jo også det, jeg gav udtryk for – at dette her ikke er at vejlede folk i, hvad der er det bedste for dem. Det er dette tal ikke et udtryk for, og jeg vil gerne sige, at for mig er åbenhed altså også noget, der handler om alt med foreningers anliggender, og jeg mener helt klart, at vi godt kan pålægge foreninger at være med til at oplyse om deres situation med hensyn til administration og forskellige andre ting. Men her siger man jo, at det skal påføres opkrævningen, og så er vi i en situation, hvor de små næringsdrivende ikke har den mulighed for at kunne bruge edb, som de store har.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrhund (S):

Det, der interesserer mig en lille smule, er, hvad

det er for en modsætning, hr. Lars Løkke Rasmussen forsøger at skabe med udtalelsen om, at Socialdemokratiet ikke ønsker, at disse forhold skal oplyses over for a-kassemedlemmerne. Det er jo noget sludder, det er jo noget forfærdeligt sludder. Var det ikke sådan, at da man i sin tid vedtog beslutningsforslaget, stemte Socialdemokratiet for det? Er det ikke sådan, at den socialdemokratiske ledede regering har fremsat forslaget? Er det ikke sådan, at den socialdemokratiske ordfører for ganske kort tid siden her fra talerstolen stod og anbefalede, at man skulle tilslutte sig forslaget? Hvad er det for noget sludder, hr. Løkke Rasmussen kommer med?

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det er jo ganske korrekt, at regeringen har fremsat et lovforslag, som måske lever op til beslutningsforslaget; men det er jo lige så korrekt, at den selv samme minister, der har fremsat forslaget på regeringens vegne, i bemærkningerne til den del af forslaget, der tager sigte på at efterleve beslutningsforslaget, argumenterer imod det og skriver en gang lydrik om, at en opgørelse af administrationsbidraget ikke kan bruges til nogen ting, osv.

Det er lige så korrekt, at Socialdemokratiets ordfører her i dag ganske vist formelt anbefalede forslaget – det er man jo nødt til, når der nu er et flertal i Folketinget, der har pålagt regeringen at fremsætte det – men brugte hele sin tale tid på den umulige kunst på én og samme tid at argumentere for, at partiet vistnok går ind for åbenhed, men at det bare ikke gælder på dette område. Sådan forholder det sig jo.

Jeg vil gerne sige, at jeg har ikke sagt noget om, at folk vil søge over i andre a-kasser. Jeg sagde, at der øjensynligt i Socialdemokratiet er en frygt for, at folk, når de får det indseende, som hr. Ole Vagn Christensen og hr. Dyrhund ikke synes, de skal have, bruger det indseende til at danne deres egen mening, og det er åbenbart en fæl tanke for Socialdemokratiet, at folk danner sig deres egen mening. Det er det ikke for os i Venstre, og derfor skal folk naturligvis have den indsigt, så de kan se, hvor stor en del af deres a-kasse-kontingent der går til administration.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Så er vi ved den tredje og sidste runde af korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hvis bare verden var så enkel, som hr. Løkke Rasmussen her fremfører, så det, det handler om, er, at når folk får indseende, foretager de nok nogle fornuftige handlinger. Men det, der er min bekymring med hensyn til disse ting, er, at man narrer folk til at gøre noget, så de bliver dårligere, ringere stillet, fordi der ikke – som det også så rigtigt er fremført af ministeren i bemærkningerne – fremgår noget som helst om, hvad det er for et serviceapparat, man er i stand til at stille til rådighed, eller hvor meget man sådan set ønsker at gøre på det servicemæssige område. Og netop derfor frygter jeg, at det, der vil ske, sådan set er, at en masse mennesker vil komme i klemme og i stedet for at komme ud af systemet bliver hængende i det.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S): Jeg kan se, at hr. Løkke Rasmussen tilsyneladende er ved at overbevise arbejdsministeren om noget, der ikke står i lovforslaget, men jeg skal endnu en gang bringe den lille efterlysning: Er der nogen som helst dokumentation for, at administrationsbidraget er unødigt højt, som hr. Løkke Rasmussen var inde på i sin ordførertale? Det savner vi en dokumentation for.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg skal gøre det ganske kort, for vi får jo også lejlighed til at diskutere videre under udvalgsarbejdet.

Det er notorisk sådan, at hvis man sammenligner de danske a-kasser indbyrdes, vil man se, at der er markante afvigelser i, hvor meget det koster at administrere selve kasserne. Nogle gør det billigt, nogle gør det dyrt, og det er for mig at se et kraftigt indicium om, at nogle er mere effektive end andre. Det er svaret til hr. Dyrland.

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg synes, det er utroligt, at man fra Socialdemokratiets side bruger så meget tid på at tale om dette forslag, for det, det drejer sig om, er jo en udmøntning af det beslutningsforslag, som blev vedtaget her i Folketinget den 15. maj 1997, hvor også Socialdemokratiet stemte for øget gennemsækelighed af arbejdsløsheds-kassernes administrationsomkostninger. Jeg synes faktisk,

debatten på området burde være ovre, for der er jo stemt for det.

Jeg vil sige om lovforslaget her, at de politiske knaster på lov om arbejdsløshedsforsikring behandler vi i lovforslag nr. L 23, og lovforslaget er lidt af et opsamlingsheat af tekniske finurligheder på området.

Jeg kan sige om det første element i lovforslaget om overflytning af dimittender, at det er et element, vi kan støtte. I bund og grund ønsker vi jo tværfaglige a-kasser, så folk kan flytte, hvorhen de ønsker. Det ville give en større service, og konkurrence er som sagt altid godt, så vi støtter det element.

Det andet element er en udvidelse af retten til optjening af feriedagpenge på grund af forskellige ydelser, og det er bl.a. søfartsskolerne, der har ønsket, at deres særlige kursusgodtgørelse skal give ret til feriedagpenge. Det kan ikke være nogen nyhed for Folketinget, at i Det Konservative Folkeparti ønsker vi at afskaffe feriedagpengeordningen for ledige, og derfor kan det ikke undre, at vi ikke kan støtte denne del af forslaget, som arbejder med en udvidelse.

Det tredje element tror jeg jeg vil springe over, for det er jo en gammel sag. Det var jo det, V og K – som jeg tidligere har nævnt – fik tilslutning til den 15. maj 1997, så vi er kun tilfredse med, at det bliver udmøntet, og så vil jeg da også gerne sige – uden at bruge for mange kommentarer – at vi vil godt se på det, Venstre gjorde opmærksom på under ordførertalen i dag.

Jeg kan sige om konkretisering af tilbagebetalingsreglerne for dagpenge modtaget med urette under ophold i udlandet, at det selvfølgelig også er et forslag, som vi helt og fuldt støtter, og det femte element om DfA's kompetence til at træffe afgørelser i tilsynssager er vi også enige i.

Det sjette og sidste element i forslaget omhandler kompetencen for DfA til at foretage de såkaldte uanmeldte eftersyn i virksomhederne. Det er selvfølgelig et element, hvor man kan veje både for og imod, og vi har haft de samme betænkeligheder, som Venstre også har givet udtryk for: vi skal passe på med at gå for langt ind på folks enemærker uden retskendelse. Men vægten peger i positiv retning for forslaget, fordi det er en nødvendighed at gøre op med det sorte arbejde, som desværre har vist sig i visse brancher, og som Folketinget nok også er bekendt med. Det kan ikke være rigtigt, at

nogen kan profitere på plat og svindel, og derfor støtter vi også det element i forslaget.

Alt i alt er buketten mere eller mindre i orden bortset fra en enkelt tornet gren, og den vil vi selvfølgelig forsøge at få pillet ud under udvalgsbehandlingen. Men ellers kan vi ikke sige, at det er et lovforslag, som skaber den store dramatik.

Annette Just (FP):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget, for Fremskridtspartiet er også enig i intentionerne i dette lovforslag; men jeg er fuldstændig enig i det, der er blevet sagt af Venstre og De Konservative. Der kan sættes nogle spørgsmålstegn, og der er nogle spørgsmål, der skal besvares i udvalget.

Men principielt er vi meget, meget glade for, at man nu får mulighed for tværfaglige a-kasser, og vi er meget glade for, at administrationsbidraget nu anføres direkte på opkrævningen. Jeg mener, som jeg sagde før i en kort bemærkning, ikke, at det overhovedet kan betragtes som nogen form for administrativt bøvl, for i betragtning af, at alle a-kasser i dagens Danmark benytter sig af dette nye edb-system, kan det ikke give problemer. Det er faktisk plørenemt.

Så mener vi også, det er ret væsentligt med tilsynet, så man på den måde får en kontrol og kan forhindre den sorte økonomi, som i særdeleshed flourer i visse dele af storbyerne; den gør det for øvrigt nok også på landet, selv om det måske ikke lige er her, vi rammer. Men selvfølgelig skal det gøres, og skal det være lige præcis på denne måde, vil vi være meget åbne over for det, for vi vil være de første til at bekæmpe enhver form for svindel.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Nu faldt der en meget interessant bemærkning fra fru Annette Just om noget, som de øvrige ordførere for forslagsstillerne i sin tid benægtede kategorisk. Fru Annette Just sagde, at hun er glad for, at der nu bliver mulighed for tværfaglige a-kasser, og jeg vil gerne bede fru Annette Just bekræfte, at det reelt er det, som forslaget handler om, at det er det, der er den skjulte dagsorden i sagen. Det vil jeg gerne bede fru Annette Just bekræfte her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil utrolig gerne bekræfte over for hr. Dyrlund, at Fremskridtspartiet går ind for tværfaglige a-kasser, og jeg ser dette forslag som et lille skridt i den rigtige retning. Det er absolut ikke så langt, som Fremskridtspartiet ønsker, men det kan vel heller ikke komme bag på hr. Dyrlund.

Og undskyld jeg spørger: Hvor har hr. Dyrlund været henne de sidste par år? Vi har stillet forslag om det gang på gang på gang, og så vidt jeg erindrer, har hr. Dyrlund – tilmed som sit partis ordfører – torndet imod det.

Men det er da Fremskridtspartiets demokratiske ret at mene, at tværfaglige a-kasser vil være til gavn for hele den arbejdende befolkning, og hr. Dyrlund behøver såmænd ikke at kravle helt ud af Folketingssalen, mens jeg taler.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Da vores ordfører, fru Jette Gottlieb, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre Enhedslistens synspunkter.

Dette forslag er et rigtigt opsamlings- og oprydningsforslag med mange forskellige elementer, hvor det meste går i den rigtige retning.

Det er fint at tage fat på overflytningsreglerne mellem a-kasserne, og forslaget rummer også en åbning for dimittender. Men når man nu var i gang, burde man nok også have overvejet muligheden for at give personer i aktive-ring valget mellem at blive stående i deres oprindelige a-kasse og den a-kasse, der hører til det område, hvori de aktiveres. For mange er det et problem, at de ikke har noget tilhørsforhold til den nye a-kasse og derfor også har vanskeligheder med at søge relevant hjælp til et videre forløb.

Forslaget om en udvidelse af feriedagpenge-reglerne peger også i den rigtige retning. Det ville dog være nemmere, hvis alle uden videre vrøvl havde ret til at få feriedagpenge i – for tiden – 5 uger, når man er arbejdsløs. Selve optjeningsbetragtningen er og bliver kompliceret.

Pligten til at offentliggøre a-kassekontingentets bestanddele går vi ind for, og vi var også med til at få det vedtaget. Vi finder, at denne åbenhed i a-kasserne bidrager til medlemmernes forståelse af kontingentets sammensætning, herunder hvor stor en del a-kassen selv er ansvarlig for, og hvor stor en del der er fastsat som statsbidrag.

Med de regler, der er for arbejde i udlandet, finder vi, det er i orden, at reglerne for tilbagebetaling og sanktion udvides til også at omfatte snyd, der er lavet i udlandet.

Med hensyn til reglerne for tilsynet ser det ikke så godt ud. I Enhedslisten er vi enige i Ombudsmandens kritik og ser nærmest lovændringsforslaget som en legitimering af det, der er foregået. Er der ikke i loven hjemmel til en hidtidig uheldig magtudøvelse, så ændrer man efterfølgende loven.

Det støder os helt utroligt, at der ikke i lovforslaget er et afsnit, der hedder: Retspolitiske konsekvenser, som gennemgår sådanne overvejelser. Enhedslisten har selv foreslået, at der afsættes midler til, at arbejdsløse kan få finansieret uafhængig juridisk assistance i forhold til a-kasser og direktorat. Det har vi gjort, fordi vi finder, at med en mere og mere kompliceret lovgivning er det sværere og sværere for den arbejdsløse at finde rundt i systemet, og mange har svært ved at se en retssikkerhed i det i øvrigt meget voldsomme sanktionssystem, de er underkastet. Med den foreslåede lovændring bliver det ikke bedre.

Endelig er der forslaget om uanmeldt eftersyn i virksomhederne. Lige så meget som Enhedslisten bifalder formålet og intentionerne, lige så bekymrede er vi for, at der sker en overordnet retspolitisk tilsidesættning. Vi bryder os overhovedet ikke om eftersyn uden retskendelse. Også her er vi meget skuffede over, at regeringen ikke selv bringer sådanne retspolitiske overvejelser op til overfladen. Vores endelige stillingtagen til den del af forslaget vil afhænge af en sådan diskussion, som vi vil forsøge at bringe på bane gennem spørgsmål i udvalget.

Alt i alt er der godt og skidt i forslaget. Vi synes aldrig om lovforslag, der bunker helt forskellige problemer ind i ét lovforslag, men vi vil gerne kigge positivt på det hele i udvalget.

Vibeke Kiil (CD):

Centrum-Demokraterne er positive over for mange af initiativerne i forslaget. Lovforslaget indeholder gode initiativer til at sikre rettighederne for dimittender, til at sikre retten til optjening af feriedagpenge og til, at der sker en ligestilling af dagpengemodtagere i ind- og udland, der uberettiget modtager dagpenge. Disse forslag kan CD umiddelbart støtte.

Centrum-Demokraterne er også positive over for forslaget om, at a-kasserne skal oplyse om deres administrationsbidrag, selv om CD vil

fremhæve, at det ikke bør føre til en hetz mod a-kasserne.

Et af de forslag, som Centrum-Demokraterne vil se nærmere på under udvalgsbehandlingen, er bemyndigelsen til Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen til at komme på uanmeldt besøg i virksomhederne. Det gælder også forslaget om direktoratets kompetence til at træffe afgørelse i tilsynssager.

CD vil sikre retsgarantien for virksomheder og medarbejdere. CD er imod, at man i sin iver efter millimeterretfærdighed skaber et kontrolsamfund, hvor borgerne og virksomhederne bliver kigget for meget efter i sømmene.

Poul Nødgaard (DF):

Da vi i Dansk Folkeparti så dette lovforslag, regnede vi ikke med, at det ville give anledning til så lang en debat mellem regeringen og Venstre og De Konservative, men det har det altså gjort, og den diskussion kan så stå lidt for sig selv.

Systemet med, at man på opkrævningerne af a-kassekontingent kan se, hvad der går til administration, er sådan set et forslag, der er groet i vores have, og man kan sige, det er godt, at regeringen så endelig er kommet til den samme holdning som os med hensyn til, at man nu skal kunne se det.

Med hensyn til svigagtige forhold må jeg indrømme, at jeg var så naiv, at jeg gik ud fra, at hvis nogen laver svig over for a-kassesystemet, har man allerede i dag de elementer, der skal til for at komme det til livs. Jeg kan godt se, at dette forslag måske mere skal ses i et lidt internationalt perspektiv.

Det, der bringer mig frem, er sådan set det samme, som Enhedslisten også fremførte med hensyn til – nu kalder jeg det ransagning, og det er måske for stærkt et udtryk, men alligevel – at man nu kan få lov til at gå ind i arbejdsgivernes kontorer og ransage dem for de oplysninger, man ønsker.

Nu har jeg fået oplyst, at det også er det, som toldvæsenet kan gøre i øjeblikket. Det er muligt, at det er rigtigt, det har jeg ikke efterprøvet, men situationen er dog den, at vi nok skal passe lidt på, at man ikke i det danske samfund tiltager sig nogle rettigheder, og der er også noget med ejendomsrettens ukrænkelighed osv.

Nu bruger ministeren normalt mange ord, men jeg vil godt spørge, om hun med ganske få ord kunne beskrive, hvordan hun, når dette lovforslag er vedtaget, vil administrere den

paragraf i praksis, for jeg går ud fra, at der bliver et regelsæt på dette område.

Jeg kunne stille det lidt nærgående spørgsmål, at hvis nu a-kassesystemet kommer på besøg hos arbejdsgiver x og siger, at vi vil gerne se de og de ting, og arbejdsgiveren siger, at det har jeg ikke til sinds at vise jer, hvad sker der så. Går man så igen, eller begynder man bare at åbne skabe og skuffer? Jeg synes nok, det er interessant for Folketingets medlemmer at vide, hvordan det kommer til at fungere den dag, loven eventuelt er vedtaget.

Men umiddelbart er der en række gode elementer i forslaget, som vi i Dansk Folkeparti godt kan tilslutte os, så vi får nok ikke de store vanskeligheder. Alle disse ting kan vi selvfølgelig også få afklaret i det forestående udvalgsarbejde, men umiddelbart kan jeg give vores tilslutning til forslaget.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne sige tak for tilslutningen, som sådan set har været hele vejen rundt i det politiske spekter, som man siger. Jeg vil gerne understrege og fremhæve og tydeliggøre muligvis mest over for hr. Lars Løkke Rasmussen, at det er et forslag, vi er for. Med hensyn til det med synligheden har jeg faktisk lagt meget vægt på, at det blev en lovgivning, der signalede, at vi var for.

Rent faktisk kunne jeg godt på baggrund af det beslutningsforslag, der blev vedtaget her i foråret, have administreret beslutningsforslaget via en bekendtgørelse, men jeg syntes, det var vigtigt også over for Folketinget at signalere, at der faktisk er en idé i at tydeliggøre, hvad pengene går til.

At der så er forskel i administrationsbidraget, er jo en diskussion helt for sig selv. Der kan være arbejdsløsheds-kasser, der ikke har noget nævneværdigt antal af ledige, og de har selv sagt et lavt administrationsbidrag. Der kan være andre a-kasser, hvor man har meget med hjemsendelse, f.eks. på bygge- og anlægsområdet, og som har kortvarige eller langvarige frem og tilbage på arbejdsmarkedet, og de har et højere administrationsbidrag.

Pointen er i virkeligheden, at det er de demokratiske forsamlinger i arbejdsløsheds-kasserne, der står til ansvar for, hvor meget a-kassebidraget skal være. Det er ikke denne forsamling, der står til ansvar for det, men det er en valgt forsamling, der tager stilling til, om administrati-

onsgebyret er for højt eller for lavt, og det synes jeg i og for sig er meget beroligende.

Jeg vil også godt sige til hr. Lars Løkke Rasmussen, at der ikke er tale om, at vi på nogen måde vil snyde på vægten. De bemærkninger, der er i lovforslaget, tager alene sigte på, at der er nogle, som får opkrævet deres a-kassebidrag sammen med deres faglige kontingent, og der kan også være noget i forbindelse med arbejdsløse. Det er simpelthen bare for at signalere, at der kan være grupper, der ikke umiddelbart kan omsætte dette forslag i en lønseddel, og dem må vi også tage højde for. Men i hvert fald er jeg parat til at efterleve både beslutningsforslaget og selvfølgelig også lovforslaget her til punkt og prikke.

Til spørgsmålet om feriedagpenge, hvor både hr. Lars Løkke Rasmussen på Venstres vegne og hr. Bendt Bendtsen på Det Konservative Folkepartis vegne ikke brød sig meget om det med feriedagpenge: Jeg kan godt forstå det principielle signal, altså at man vil have færre på overførselsindkomster eller noget, der ligner overførselsindkomster, bevar mig vel.

Men det er svært at forklare en person, som eksempelvis er i et rotationsprojekt, at nogle er i dele af det rotationsprojekt, hvor de er berettiget til at få feriedagpenge, mens andre er i dele, som ikke berettiger til feriedagpenge. Det vil sige, at der bliver gjort forskel på to grupper af mennesker, som i virkeligheden er i den samme situation. Det er alt andet lige svært at forklare.

Jeg skal meget gerne under udvalgsarbejdet tydeliggøre mere, end det er gjort i forslaget, at det er en meget, meget lille gruppe, vi taler om. Der er altså ikke tale om, at vi løfter låget på statskassen, og så ryger pengene ud. Det er et meget lille problem, men det er et problem, som for dem, der bliver berørt af det, kan opleves meget uretfærdigt, så jeg har sådan set ikke opgivet håbet om at få overbevist Venstre og De Konservative om, at denne del af forslaget faktisk også er ret god.

Så til spørgsmålet om Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringens kompetence til at foretage uanmeldte besøg, som både hr. Lars Løkke Rasmussen, hr. Bendt Bendtsen og hr. Nødgaard har problematiseret ud fra nogle retsprincipper. I dag kan Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen gå ud på razziaer, hvis man samarbejder med Told og Skat, kommunerne og politiet. Det, der er tale om her, er, at Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen selv kan gå ud uden de store organiserede raz-

ziaer, og det, det alene handler om, er altså at komme ind på de virksomheder, som snyder på vægten.

Det er eksempelvis forretninger, hvor man har folk ansat, som er på dagpenge eller bistandshjælp og måske oven i købet får en løn, men som både glemmer at opgive det, de tjener, til skattevæsenet, og at melde sig fra i arbejdsløsheds-kassen og på dagpengekantoret. Det drejer sig altså om de situationer, hvor Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen har en umiddelbar interesse i at gå ind og se, om der er noget galt. Det viser sig desværre ved nogle af de razziaer, der er foretaget, at der faktisk er nogle, som tænker rimelig kreativt.

Jeg synes ikke, man behøver have bekymringer på den retspolitiske banehalvdel, al den stund der er tale om, at man jo ikke skal retsbeskytte nogen mod kontrol i forhold til at efterleve de regler, vi nu engang har i vores samfund. Jeg forstod, at der overordnet set var tilslutning også til den del af forslaget, og det takker jeg for, men blot disse bemærkninger, også fordi jeg kunne høre, at hr. Poul Nødgaard nærmest havde misforstået forslaget. Hr. Poul Nødgaard troede – sådan som jeg hørte det – at det var a-kasserne, der skulle gå ud og kontrollere i virksomhederne. Det er det altså ikke. Det er Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen.

Så vil jeg sige til fru Annette Just, at det er lidt af en overfortolkning at fortolke dette forslag som en åbning i forhold til tværfaglige a-kasser, som jeg ikke synes er en god ide, og som jeg tror ville ødelægge et velfungerende arbejdsmarked.

Det, vi siger her, er, at når der f.eks. er nogle mennesker i et voksenlærlingeforløb, starter de måske i én a-kasse, og så uddanner de sig over i en anden a-kasse, og det er denne gruppe af personer, der kan få lov at vælge mellem de to a-kasser: Enten den ene a-kasse, indtil de er helt færdige med deres uddannelse, eller også kan de undervejs gennem uddannelsesforløbet vælge en anden a-kasse, som de måske får tilknytning til.

Det er det, der skal forstås ved forslaget. Så det er altså en overfortolkning, for ikke at sige misforståelse, at det skulle åbne op for tværfaglige a-kasser.

Så rejste hr. Bent Hindrup Andersen et spørgsmål om magtudøvelse, og det lyder jo slemt, men det, der er tale om, er jo, at arbejdsløsheds-kasserne har kompetence til at træffe afgørelser i første omgang, og så er der klage-

adgang til Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, og sådan har det i øvrigt været i al den tid, hvor dagpengesystemet har hvilet på de principper, som det gør nu. Og nu har Ombudsmanden så afsagt en kendelse – hvis man kan sige det sådan – der fratager Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen muligheden for at omstøde en afgørelse, som a-kassen har truffet. Og dér er jeg nødt til at sige, at hvis det skulle være et generelt udtryk for magtudøvelse, er det i hvert fald en meget håndfast måde at fortolke det på.

Så jeg er i hvert fald glad for, at der er et flertal, som slutter op om den del af forslaget, som handler om, at Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen fortsat skal være ankeinstans og i virkeligheden en ankeinstans, som en gang imellem giver arbejdsløsheds-kasserne ret og en gang imellem giver arbejdsløsheds-kasserne uret. Og der er i øvrigt flere gange foregået en diskussion her i salen om, hvorfor det er sådan, at man kan vurdere tingene på forskellig vis det ene sted og det andet sted, men det er nu engang ankesystemets dynamik, og det giver jo også en form for retsbeskyttelse.

Jeg vil gerne sige tak for tilslutningen også fra Centrum-Demokraternes repræsentant i debatten her, og så håber jeg, at vi under udvalgsarbejdet kan få fejtet den lille sag om feriedagpengene, som er udestående imellem os, af banen.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Nu kommenterede arbejdsministeren ikke vores holdning til det uanmelde eftersyn, men den er faktisk en parallel til den holdning, vi har til en række andre områder, hvor vi synes regeringen glemmer retssikkerheden. For der er ingen tvivl om, at vi er enige i formålet: at komme snyd og svindel til livs, men på samme måde som både voldtægtsforbrydere og andre har krav på retssikkerhed, skal man altså også have det i det her tilfælde.

Og det er det samme, vi har påpeget er gået galt i noget af lovgivningen inden for miljøområdet og inden for landbrugsområdet, nemlig at man heller ikke har været opmærksom på retssikkerheden dér, når man har villet ind at kontrollere.

Og det bliver jo ikke bedre af, at politiet ikke er med længere, for de har trods alt et fast regelsæt, som de skal arbejde efter, og det er det, vi mener der også skal være, hvis andre

skal have den samme ret til uanmeldt besøg, og derfor er vi ikke glade for – vi er faktisk meget imod det – at man kan få uanmeldte kontrolbesøg uden retskendelse, og uden at man har den særlige retssikkerhed, som der er, hvis f.eks. politiet er med, for det er det, vi gerne vil have, både når det gælder miljøsvineri, og når det gælder svindel med a-kasser.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Nu drejer det sig jo ikke om svindel med a-kasser, men om svindel fra de virksomheders side, der har folk ansat, som arbejder sort, og vi har jo i Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen haft retssager mod stader på Grønttorvet og mod diverse pizzeriaer på Vesterbrogade og Nørrebrogade, hvor det i hvert fald har vist sig, at timelønnen til de medarbejdere, der har været ude på de razziaer, har været givet godt ud.

Og der er altså ikke nogen ændringer i forhold til den måde, som politiet går ud i de her razziaer på, for hvis politiet går ud i en razzia, kommer de jo også uanmeldt; de ringer jo ikke forinden og siger, at de har en dommerkendelse, eller sådan noget. Det gør de ikke. De går ud i samarbejde med kommunerne og sammen med Told & Skat og med Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, og med hensyn til det ligger der altså i forslaget, at tilsynet kan gøre det på egen hånd.

Så der er alene tale om en vis form for rationalisering. Og det undrer mig, vil jeg godt sige, at lige præcis Enhedslisten kan have bekymringer i den sammenhæng.

Og det, som jeg tænker på i den forbindelse, er:

Betyder det også, at Enhedslisten vil have, at Arbejdstilsynet skal melde sin ankomst på alle de virksomheder, som sviner med arbejdsmiljøet? For gør det dét, så har miljø sagen i hvert fald fået sig et skud for boven, vil jeg godt sige.

Og betyder det, at når Levnedsmiddelstyrelsen skal ud at kigge på, om slagterierne gør tingene på den rigtige måde, så skal den også melde en uge før, om den nu er på vej eller den ikke er på vej?

Altså, jeg spørger bare! For jeg synes faktisk, man må have interesse i, at der er nogle systemer, som kontrollerer, at lovene og reglerne og de intentioner, der ligger bag vores beslutninger, faktisk også kan efterleves, og at der er garanti for, at de efterleves.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er bestemt ikke vores hensigt at svigte og svække tilsyn og kontrol. Det drejer sig om, at det skal reguleres på samme måde, som når det gælder politiet, og det er det, der mangler både i denne lovgivning og på miljøområdet, og det har også manglet i et enkelt lovforslag på landbrugsområdet, som faldt på grund af dét, fordi vi ikke kunne blive enige om det.

Det er altså et princip for os, at selv om det drejer sig om svindel og miljøsvineri og alle mulige andre ting, så skal man have den samme retssikkerhed, som man har på andre områder, og det vil sige, at området skal være reguleret, og at der skal være klare bestemmelser for, hvordan man skal opføre sig, når man kommer, osv.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil altså tillade mig at konkludere – og det er jeg dybt forundret over – at Enhedslisten har den holdning, at man skal fare med lempe, og at man skal signalere på forhånd, når man skal ud at finde ud af, om der er nogle, der snyder.

Og det er altså en regel og en bestemmelse, der ene og alene er beregnet til at komme plat og svindel til livs.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan sige til arbejdsministeren, at nogle af de synspunkter, som Enhedslisten gjorde rede for, vil arbejdsministeren også kunne læse om i et beslutningsforslag fra Venstre om en retssikkerhedsreform.

Og hvis arbejdsministeren er interesseret i at høre, hvad det drejer sig om, kan hun høre efter, hvad der bliver sagt fra talerstolen nu:

Det, det drejer sig om, er borgernes retssikkerhed, og i den forbindelse har Venstre altså fremsat et beslutningsforslag om en retssikkerhedsreform, der fastsætter nogle spilleregler for myndighederne, for vi ønsker, at der også skal være spilleregler for myndighederne. I dag er det nemlig sådan, at der faktisk kun er spilleregler for politiet.

Og jeg tilbyder mig som konsulent, hvis arbejdsministeren og regeringen er interesseret i at forbedre borgernes retssikkerhed, bl.a. gennem dette forslag. Så er jeg til rådighed.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg tror altså, det er vigtigt, at regeringspartiet begynder at se på, hvad det er, der tegner sig på mange af lovgivningsområderne.

Det er ikke et spørgsmål om ikke at skulle kunne foretage uanmeldt besøg. Men i det øjeblik, man giver beføjelsen til andre offentlige myndigheder, skal det være reguleret med klageinstanser og ting og sager, som uanmeldte besøg er det på andre områder. Og der er ikke tale om at svække kontrollen eller indsatsen, men om, at retssikkerheden omkring det samtidige skal styrkes.

Og det har vi haft en debat om, når det drejer sig om landbrugsområdet og miljøområdet, og vi har det også her i dag, kan jeg se, og jeg vil opfordre ministeren til at overveje at studere, hvad det er, vi siger. Vi siger ikke, at man ikke skal kunne foretage uanmeldte besøg, for det skal man selvfølgelig kunne.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Regeringen er lige så optaget af borgernes retssikkerhed, som Venstre og Enhedslisten i skønforening er optaget af borgernes retssikkerhed, men vi er altså ikke så optaget af borgernes retssikkerhed, at vi accepterer, at det kan blive til et skjold for folk, der faktisk snyder og bedrager i dagpengeforhold; det vil jeg godt sige. Men det er klart, at der skal være nogle spilleregler, og at man ikke bare skal kunne fare rundt og genere virksomhederne og den slags.

Det, man gør, er jo, at man går ind og ser på, om der i nogle burgerbarer eller pizzeriaer – eller restauranter, for den sags skyld – faktisk er ansatte, som har glemt at afmelde sig på arbejdsformidlingen og i deres arbejdsløsheds-kasse og alligevel tjener penge, eller som har glemt, at hvis de tjener penge, skal de altså anmelde, at de tjener penge.

Det er faktisk den situation, det her forslag tager højde for, men det er ikke ensbetydende med, at borgernes retssikkerhed svækkes. Jo, hvis man mener, at varetagelse af borgernes retssikkerhed også indebærer, at de kan få lov til at snyde og bedrage i stilhed, hvis man har den fortolkning af borgernes retssikkerhed, så er det klart, at det er et angreb på borgernes retssikkerhed, men det er dog en noget besynderlig opfattelse af borgernes retssikkerhed.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen arbejdsministeren har endnu ikke helt forstået, hvad det er, Venstre siger, men det vil komme.

Der er jo ikke uenighed om, hvad borgerne må og ikke må. Det, der er uenighed om, er, hvad myndighederne må og ikke må, og navnlig hvilke spilleregler der skal fastlægges. Og når man nu har siddet i denne sal i en halv snes år og hørt skiftende socialdemokratiske retspolitiske ordførere og justitsministre, så er det jo virkelig interessant at høre i dag, at retssikkerheden er en slags skjold for snydere og bedragerere. Nej, det, vi beder arbejdsministeren om, er såmænd bare, at de personer, hvis forhold reguleres i dette lovforslag, får samme retssikkerhed som rockere og røvere og rovmodere. Det er såmænd bare det, vi beder om.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg skal ikke tage stilling til hele retsplejeloven og straffeloven ved denne lejlighed; jeg skal tage stilling til det forslag, der ligger på Folketingets bord, og det går faktisk ud på, at vi gerne vil sørge for, at man ikke snyder, når det drejer sig om dagpengeloven, og at man ikke snyder, når det drejer sig om bistandsloven, samt at der faktisk er nogle kontrolmuligheder. Men nu var Venstre jo ikke med i det finanslovforlig, hvor vi faktisk styrkede Arbejdsløshedsdirektoratet med en særlig tilsynsenhed, fordi vi netop mente, at når vi vil bevare et godt dagpengesystem, skal vi også sørge for, at der ikke er nogen, der snyder på vægten.

Og det er ikke min fortolkning, at retssikkerheden er et skjold for snydere og bedragerere. Det, jeg sagde, var, at hvis man definerer borgernes retssikkerhed på en sådan måde, at de også bliver beskyttet mod kontrol, når de snyder på vægten, så er det ikke min definition af borgernes retssikkerhed, for den er, at borgerne selvfølgelig skal have en retssikkerhed, men at de også skal have sikkerhed for, at det, de betaler i skat, rent faktisk går til det, der er meningen med det, og ikke til alt muligt andet.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg prøver en sidste gang:

Det, det drejer sig om, er, at der skal fastsættes spilleregler for myndighederne. Og hvis jeg kom med et lignende beslutningsforslag om, at politiet skulle have de samme beføjelser – det er

lidt irriterende, at arbejdsministeren udviser så stor foragt for Folketinget, at hun ikke gider høre efter – hvis vi kom med et forslag om, at politiet bare skulle kunne vade rundt på folks ejendom på denne måde, så skulle man høre Socialdemokratiet!

Vi beder om, at der fastsættes spilleregler for alle offentlige myndigheder, også dem under Arbejdsministeriet, på samme måde, som der er fastsat spilleregler for politiet.

Bevar mig vel, det er nytænkning! Der skal tænkes nyt og forfra, men hvis ministeren bare vil gå hjem i sit lønkammer og give det en tanke, så er jeg tilfreds i dag, og så kan vi senere i samråd og på andre måder prøve, om vi kan få det forklaret for ministeren.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil blot efter denne debat konstatere, at fru Birthe Rønn Hornbech er mere optaget af nogle regler og praksis, end hun er optaget af at sørge for, at dagpenge ikke er noget, man får gratis. Det er noget, man skal gøre sig fortjent til: Man skal huske at afmelde, når man tjener penge ved siden af, og man skal også huske at oplyse skattemyndighederne om, hvad man tjener. Det er faktisk det, det her forslag går ud på, og ikke noget som helst andet.

Men jeg kan konstatere, og jeg må sige, jeg er dybt forundret over, at Venstre ikke er lige så optaget som regeringen af at sørge for, at der ikke er nogen, der snyder og bedrager på vægtskålen i forbindelse med at hæve dagpenge.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 60: Forslag til lov om ændring af lov om seniorydelse. (Fleksjob m.v.).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 6/11 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Dette lovforslag er i sit hovedsigte en konsekvens af de ændringer, som et flertal i Folketinget i juni måned vedtog vedrørende social bistand og lov om dagpenge ved sygdom og fødsel.

Socialdemokratiet kan naturligvis støtte et sådant forslag, som nu bringer seniorydelsen i overensstemmelse med den tidligere vedtagelse, ved at 50/50-begrebet ikke mere eksisterer, og i stedet for eksisterer fleksjob.

Vi støtter også, at der gives mulighed for, at man kan gå på seniorydelse mellem to fleksjob, således at der ikke opstår noget gab her, når man vel at mærke opfylder de nærmere betingelser herfor.

Med disse ord, og idet jeg også vil henvide til lovforslagets enkelte bemærkninger, skal jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Flemming Oppfeldt (V):

Venstre stemte for loven om fleksjob, da Folketinget vedtog loven i foråret. Den nye lov giver det offentlige en mulighed for mere individuelt at støtte beskæftigelsen for nogle af de svageste grupper på arbejdsmarkedet. Vi tror, at denne lovgivning vil blive anvendt af kommunerne.

Venstre ser med tilfredshed, at arbejdsmarkedets parter har indført sociale kapitler i overenskomsterne. Der bliver her mulighed for at tilpasse løn- og ansættelsesvilkår til de medarbejdere, som rammes f.eks. af en kronisk sygdom. De, som ikke længere fungerer 100 pct., får hermed fortsat en chance på en arbejdsplads.

Venstre er for ordninger, som fører borgerne fra passiv til aktiv. Vi er imod ordninger, som fører borgerne til passiv. Derfor er vi imod seniorydelsen som en efterløn til folk, der har været i fleksjob. Vi er også imod selv en lille forbedring af denne ordning, fordi den princi-